

28
Па с хварка, ле хварка, ле
Оваме на високо-широко,
Шрише на широко-дълбоко,
Губдане долу широко,
Видели тоз каменъ мостъ
и това дърво високо, —
Тамъ си казале, играли
и си рзришъ пусале.

Анака му рано ранила
широкъ двортъ да мине, —
Като си видъ рзришъ,
Дробо, си вълъ, порони
и на стозна ддунаме!
„Сыко стоеме, стоеме
Какво ти стана та упръ?
Да ли та пртека затресе,
Или та глава заболъ?
Какво ти бѣше постилка,
Какво ти бѣше завивка,
Какво ти бѣше възглаве? —
— Мермерей каменъ възглаве,
Зелена пртѣва постилка,
Жсно то небе завивка.
